

ling her i Tinget i Fjor. Jeg nævnte da, at Gennemførelsen af dette Lovforslag sikkert ikke vilde medføre ret store Ændringer i den nuværende faktiske Tilstand, idet Lovens Dispensationsbestemmelser jo vilde blive anvendt overfor Transportvirksomhederne. Jeg nævnte imidlertid ogsaa, at der var adskillige Enkeltheder at overveje, derunder bl. a. dette, om man ikke burde fastslaa Undtagelsesbestemmelser i selve Loven i Stedet for at overlade Spørgsmaalet til Administrationens Dispensationsmyndighed. Om dette Spørgsmaal førtes der jo en Forhandling i Udvalget i Fjor, og jeg havde det Indtryk, at det i Virkeligheden ikke var umuligt at opnaa Enighed paa dette Grundlag; jeg anbefaler derfor, at Arbejdet i saa Henseende fortsættes.

Ogsaa angaaende Forslaget til Lov om Arbejdstiden i Industrien skal jeg henvise til de meget udførlige Udtalelser om Sagen, jeg fremkom med i Fjor, de staar i Folketings Tidende Sp. 4698. Ud fra den Kendsering, at 8 Timers Arbejdsdagen faktisk er gennemført her i Landet, og at ingen venter, at den skal kunne fravristes Arbejderne, og ud fra den Opfattelse, at Gennemførelsen paa nogle Punkter i dette Øjeblik er irrationel set under Hensyn baade til Produktionens og til Arbejdernes Interesser, og idet jeg endelig henviste til, hvorledes man nogle Steder i Udlandet søgte at behandle Spørgsmaalet ud fra baade Arbejdsgiveres og Arbejderes fælles-økonomiske Synspunkter, opfordrede jeg den Gang til ogsaa herhjemme at søge at behandle Spørgsmaalet paa et noget bredere Grundlag, end man hidtil har gjort, og at lægge al den gamle Agitation i dette Spørgsmaal til Side. Jeg er af den Opfattelse, at ikke mindst i den Tid, den industrielle Produktion nu gaar i Møde, vilde det være godt, om der blev Fred om denne Sag. Det nytter jo ikke, at Arbejdsgiverne — og med dem et konservativt og et moderat Parti her i Landet — tordner mod 8 Timers Arbejdsdagen, om hvilken de godt ved, at den ikke kan afskaffes. Paa den anden Side vilde det selvfølgelig heller ikke være holdbart, naar en socialdemokratisk Regering forelægger Forslag om 8 Timers Arbejdsdagen — et Forslag, som indeholder omfattende Adgang til Fravigelser fra 8 Timers Arbejdsdagen, hvor det maa erkendes, at Hensynet til Erhvervslivet kræver det —, om da ikke Arbejderne var villige til at lade Produktionen benytte Dispensationsbestemmelserne. Fra begge Sider maa man — det er min Overbevisning —, hvis man

vil handle samfundsmæssigt og ud fra produktionsmæssige Hensyn, opgive den gamle Doktrinarisme og under Hensyntagen til alle berettigede Interesser søge at faa Spørgsmaalet løst.

Udvalget rettede i Fjor forskellige Spørgsmaal til Administrationen. De væsentligste af dem blev ikke besvaret i Fjor, fordi der ikke var Tid dertil. Jeg vil anbefale, at Udvalgets Arbejde tages op paa dette Grundlag og fortsættes.

Socialministeren (Borgbjerg): Idet jeg henviser til Forhandlingerne i Fjor, skal jeg kun tilføje, at jeg tror, at det vil gavne Sagen mest, om disse Forslag snarest gik i Udvalg, og om Behandlingen af dem kunde fortsættes der, hvor Udvalget slap i Fjor.

Naar det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen strejfedes Arbejdsløshedsspørgsmaalet, skal jeg sige til ham, at det vil der forhaabentlig i en ganske nær Fremtid blive Lejlighed til at komme nærmere ind paa, nemlig naar jeg fremsætter Forslag til Modvirkning af Arbejdsløsheden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Schrøder har Ordet for en kort Bemærkning.

Schrøder: I det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens lille Tale fremkom intet nyt. Jeg kan derfor paa dette Tidspunkt henvise til de mange Forhandlinger, der er ført i Aarenes Løb, og som findes i de forskellige Aargange af vor Rigsdagstidende.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Det er meget godt, at den højtærede Socialminister henviser til, at Arbejdsløshedsspørgsmaalet kan behandles under en anden Sag, men for saa vidt Spørgsmaalet ogsaa har Interesse ved Behandlingen af Spørgsmaalet om 8 Timers Arbejdsdagen, hvad jeg mener at det har, er det naturligt, at man rejser det i Forbindelse hermed.

Jeg har imidlertid bedt om Ordet for at rette et Spørgsmaal til den højtærede Socialminister og Socialdemokratiets Ordfører. Det ærede Medlem Hr. Dahlgard har sidste Aar baade her i Tinget og i Udvalget og nu i Dag — idet han ved at henvise til sine Udtalelser den Gang understregede disse Udtalelser — ligesom givet det Ud-